

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

15 Ιουνίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Κωστή Χατζηδάκη

Θέμα: «Καύση απορριμμάτων από την τσιμεντοβιομηχανία ΑΓΕΤ – Lafarge στην πόλη του Βόλου»

Το 2013, η Τσιμεντοβιομηχανία της ΑΓΕΤ-ΗΡΑΚΛΗΣ (της γαλλο-ελβετικής πολυεθνικής Lafarge Holcim) ζήτησε άδεια για να καίει εναλλακτικά καύσιμα (RDF, δηλαδή απορρίμματα, υλικά στα οποία περιλαμβάνονται χαρτί, γυαλί και πλαστικό) ως καύσιμο, προκειμένου να παράγει τσιμέντο, καταθέτοντας την απαραίτητη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Ακολούθησε θετική γνωμοδότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Θεσσαλίας επί της μελέτης, με κομβικό σημείο την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) από το υπουργείο Περιβάλλοντος το 2014 κατά τη διάρκεια της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και επί υπουργίας κ. Μανιάτη, που έδινε το δικαίωμα στην ΑΓΕΤ για καύση 100.000 τόνων RDF και 100.000 τόνων άλλων εναλλακτικών υλικών, σε μερική αντικατάσταση των χρησιμοποιούμενων συμβατικών στερεών καυσίμων. Το 2015 πραγματοποιήθηκε καύση 7.000 τόνων RDF από την ΑΓΕΤ, και μέχρι τις 21/03/2017 καταναλώθηκαν 11.020 τόνοι RDF, ενώ για το 2016, η εταιρία προμηθεύτηκε εναλλακτικά καύσιμα με κωδικούς ΕΚΑ

19.12.10 και ΕΚΑ 19.12.12 από δύο μονάδες επεξεργασίας απορριμμάτων. Στις 24/02/2017 εκδόθηκε απόφαση τροποποίησης της Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), όπου δόθηκε η άδεια στην εταιρεία να καίει 200.000 τόνους εναλλακτικά καύσιμα, από τα οποία οι 100.000 θα είναι RDF, εκτός από τις 150.000 τόνους πετ κοκ που είχε ήδη άδεια να καίει, ενώ παραχωρήθηκαν επίσης στην ΑΓΕΤ Lafarge και λιμενικές διευκολύνσεις για τη μεταφορά των εναλλακτικών καυσίμων και με πλοία, όχι μόνο με φορτηγά όπως συνέβαινε μέχρι τότε.

Η καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ Lafarge και η προοπτική δημιουργίας του εργοστασίου SRF από τον Δήμο Βόλου, ο οποίος παράλληλα υπονομεύει οποιαδήποτε προσπάθεια για οικολογική διαχείριση των σκουπιδιών, καθιστούν ξεκάθαρο ότι υπεραπλουστευμένες αναλύσεις που περιστρέφονται μόνο γύρω από τις έννοιες : «καθαρός αέρας», «υγεία», «καθαρό περιβάλλον» χωρίς να εντοπίζουν και να εξηγούν ότι πρόκειται ουσιαστικά για την εμπορευματοποίηση-αντικειμενοποίηση όλων αυτών ως μέσα πλουτισμού και εξουσίας, αδυνατούν να αναλύσουν ουσιαστικά τις αιτίες αυτής της πολιτικής και να δώσουν καθαρές λύσεις, με άξονα την προστασία της υγείας των κατοίκων και του περιβάλλοντος. Σημειωτέον επίσης, ότι η προσφυγή σε «ένδικα μέσα», τη στιγμή που το νομοθετικό πλαίσιο διαμορφώνεται στα μέτρα της κάθε Lafarge ώστε να διευθετεί, να απαλλάσσει και να διευκολύνει την απρόσκοπτη και άνευ εμποδίων εκμετάλλευση του περιβάλλοντος, δημιουργεί μάλλον αποπροσανατολισμό.

Σε αυτόν τον ύπουλο και ύποπτο χώρο κινείται επιπλέον οποιαδήποτε αναφορά, αποδοχή, επιχειρηματολογία της λογικής των «μετρήσεων». Οι πρώην αρμόδιοι Υπουργοί και Περιφερειάρχες κάνουν λόγο για μετρήσεις στα φουγάρα της ΑΓΕΤ- Lafarge, ώστε να γίνει μόνιμη πραγματικότητα η καύση εκατοντάδων χιλιάδων τόνων σκουπιδιών κάθε χρόνο, επικαλούμενοι συστηματικά την καύση πλαστικών και τις «μετρήσεις» τους να αποδεικνύουν ότι αυτή είναι ακίνδυνη.

Στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση για την καύση εναλλακτικών καυσίμων εκ μέρους της ΑΓΕΤ Lafarge, βρίσκεται- εκτός των εξεγερμένων κατοίκων -το Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο Βόλου, όπου δια στόματος του Διοικητή είχε πολλάκις τοποθετηθεί με σαφήνεια για τον κίνδυνο που ενέχει για τη δημόσια υγεία η καύση RDF, καθώς και το Παν/μιο Θεσσαλίας και το ΤΕΕ Μαγνησίας, που έχουν εκφράσει τις ανησυχίες τους για τη χρήση εναλλακτικών καυσίμων εκ μέρους της Τσιμεντοβιομηχανίας, υποστηρίζοντας πως θα πρέπει να υπάρχουν αυξημένοι έλεγχοι και κυρίως

έκτακτοι, περιμετρικές μετρήσεις εδάφους και συμμετοχή των κοινωνικών φορέων στην ελεγκτική διαδικασία με δικαίωμα πρόσβασης εντός των εγκαταστάσεων, εκπροσώπων των πολιτών.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί, πως η πόλη του Βόλου είναι μία από τις πόλεις που υποφέρουν από την ατμοσφαιρική ρύπανση, καθώς τις τελευταίες δεκαετίες η αστικοποίηση, η αυξημένη εκβιομηχάνιση εντός του αστικού ιστού και η εκτεταμένη χρήση ΙΧ, είχαν ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση της ποιότητας του αέρα στην περιοχή. Οι μετεωρολογικοί παράγοντες διαδραματίζουν βέβαια σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, ενώ η σύνθετη τοπογραφία του Βόλου οξύνει τα επεισόδια ατμοσφαιρικής ρύπανσης καθώς, δεν είναι μόνο οι χαμηλής έντασης άνεμοι που εγκλωβίζουν ουσιαστικά τη ρύπανση πάνω από την πόλη. Ακόμη και όταν φυσούν ισχυροί νότιοι άνεμοι, η ρύπανση παραμένει, καθώς το Πήλιο λειτουργεί ως φυσικό τείχος. Έτσι, σε μία πόλη που αντιμετωπίζει ήδη μεγάλο πρόβλημα αερορύπανσης, η καύση του RDF από ένα εργοστάσιο εντός αστικού ιστού, είναι λογικό να προκαλεί ανησυχία για μία περαιτέρω επιβάρυνση της κατάστασης. Και όταν μιλάμε για επιβαρυντικό αέριο περιβάλλον, μιλάμε ουσιαστικά για άμεσο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία των πολιτών (το RDF αποτελείται από 62% χαρτί, 25% πλαστικό, 11% υφάσματα, 2% οργανικά υλικά και ξύλο και τα αιωρούμενα σωματίδια που προκαλούνται από την καύση και τέτοιων υλικών, αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους ρύπους της ατμόσφαιρας των αστικών περιοχών).

Εντούτοις, το οξύτατο περιβαλλοντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητά τους οι Βολιώτες δεν επιτρέπει αργαστή συνεργασία με οποιοδήποτε κυβερνητικό παράγοντα, διότι εδώ και αρκετό καιρό έγιναν ξεκάθαρα ορατές οι μεθοδεύσεις όλων των μορφωμάτων και μηχανισμών που τάσσονται υπέρ της καύσης με τη νεοφιλελεύθερη και αντιοικολογική πολιτική της Κυβέρνησης να προωθεί και να εφαρμόζει τα προστάγματα της παγκόσμιας και εγχώριας εταιρικής οικονομικής ολιγαρχίας. Ο δε προσφάτως ψηφισμένος νόμος Χατζηδάκη, διευκολύνει ακόμη περισσότερο την καταστροφή του περιβάλλοντος στο όνομα της ανάπτυξης, σηματοδοτώντας επακριβώς την κατεύθυνση και το στίγμα των αγώνων σε τοπικό επίπεδο αλλά και για όλα τα περιβαλλοντικά κινήματα στη χώρα.

Πράγματι, το πρόσφατο συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιουνίου 2020 ως μαζική αντίδραση των Βολιωτών κατά της καύσης σκουπιδιών από την τσιμεντοβιομηχανία ΑΓΕΤ-Lafarge

και της δημιουργίας εργοστασίου SRF- που θα καταδικάσει την πόλη σε αποτεφρωτήρα των εγχώριων και εισαγόμενων απορριμμάτων, με αποτέλεσμα την περαιτέρω επιβάρυνση της υγείας των κατοίκων, του περιβάλλοντος και της τοπικής οικονομίας - αποτελεί ουσιαστικά την τέταρτη μεγάλη κινητοποίηση που διοργανώνεται στην πόλη.

Είχε προηγηθεί ένα πρωτόγνωρο για τα δεδομένα του Βόλου μεγαλειώδες συλλαλητήριο στις 5 Μαΐου 2018, όπου 10.000 Βολιώτες διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης κατά της καύσης σκουπιδιών και του εργοστασίου παραγωγής SRF του Δήμου Βόλου, ενώ ανάλογος, αν όχι μεγαλύτερος, ήταν ο αριθμός των Βολιωτών που συμμετείχε και στο συλλαλητήριο τον Απρίλιο του 2019 αλλά και το φθινόπωρο της ίδιας χρονιάς, όπου χιλιάδες μαθητές και φοιτητές κατέβηκαν στους δρόμους της πόλης με τα ίδια αιτήματα. Με τη χρήση απαράδεκτων και επικίνδυνων μέσων καταστολής για το σύνολο των διαδηλωτών κάθε φορά, είναι ευδιάκριτη η πολιτική βούληση για τον εκφοβισμό τους ώστε να μην ξανασχοληθούν με το τόσο καίριο θέμα της καύσης των σκουπιδιών, με επίσης χαρακτηριστική την στάση των ΜΜΕ τα οποία, αν και επρόκειτο για ξεκάθαρη επίθεση βίας από την αστυνομία προς χιλιάδες συγκεντρωμένους που πάλευαν για την υγεία τους, μετέδωσαν ότι ήταν απλώς μία μάχη μεταξύ αστυνομίας και αντιεξουσιαστών.

Η έννοια της δημόσιας υγείας λοιπόν, δεν είναι κάτι θεωρητικό, αλλά αφορά την ουσιαστική προστασία του πληθυσμού από βλαπτικούς παράγοντες που μπορούν να προκαλέσουν προβλήματα υγείας σε ανεξέλεγκτο εύρος και για το λόγο αυτό η δυσαρέσκεια των πολιτών του Βόλου είναι μεγάλη, σε συνδυασμό με τις επιστημονικές μελέτες για τα αυξημένα ποσοστά εμφάνισης αναπνευστικών προβλημάτων και άλλων σοβαρών προβλημάτων υγείας στον πληθυσμό της περιοχής να είναι κάθε άλλο παρά καθησυχαστικές, ενώ εντός της πόλης πολύ συχνά παρατηρείται έντονη δυσοσμία, την οποία, ελλείψει μετρητών αέριας ρύπανσης που να προσδιορίζουν με σαφήνεια τον κατά κύριο λόγο ρυπογόνο παράγοντα, πολλοί πολίτες συνδέουν με την καύση RDF .

Τέλος, ενώ ο σεβασμός στο περιβάλλον και η έμπρακτη προστασία της υγείας των πολιτών πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα όλων, το κράτος και οι δυνάμεις ασφαλείας εν αντιθέσει- αντί να προστατεύσουν τους πολίτες από την θανατηφόρα ρύπανση- προστατεύουν τις ρυπογόνες επιχειρήσεις.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Ποιος μηχανολογικός εξοπλισμός έχει εγκατασταθεί στο εργοστάσιο για την καύση του RDF και ποιος φορέας είναι αρμόδιος για τον έλεγχο της λειτουργίας του;
2. Ποιος φορέας είναι υπεύθυνος για τους ελέγχους των αέριων ρύπων καθώς και για την εγκατάσταση νέων μετρητών και με ποια συχνότητα και αξιοπιστία πραγματοποιούνται αυτές οι μετρήσεις;
3. Η λειτουργία του εργοστασίου της ΑΓΕΤ Lafarge σε σχέση με την καύση του RDF είναι συμβατή με τους όρους της ΑΕΠΟ και την ευρωπαϊκή πρακτική για την καύση εναλλακτικών καυσίμων, και αν ναι πού οφείλεται η έντονη δυσοσμία εντός της πόλης του Βόλου που δημιουργεί δικαιολογημένη ανησυχία στους κατοίκους;
4. Γιατί δεν έχει συσταθεί ακόμα η Επιτροπή Κοινωνικού Ελέγχου που είχε συμφωνηθεί με τους εκπροσώπους της ΑΓΕΤ Lafarge, ώστε να διενεργούνται οι απαραίτητοι έλεγχοι παρουσία των κοινωνικών φορέων στο εργοστάσιο;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου
Βουλευτής Α' Αθηνών, Μέρα25